

Vakfımız Kurucu Başkanı
Ziya Müezzinoğlu
Anısına

ZİYA MÜEZZİNOĞLU

Bugün, Maliye ve Finans Yazıları Dergimiz yayınlanabiliyor ve de Ben bu dergide Siz değerli okurlarla bu satırları paylaşabiliyor isem, inanın, TEMAR (Türkiye Ekonomik ve Mali Araştırmalar) Vakfının Kurucusu ve ilk Yönetim Kurulu Başkanı Ziya Müezzinoğlu'nun girişimleri ile 1986 yılında başlattığı yayın hayatımızın günümüze kadar devam etmesi sayesinde.

Artık Ziya Müezzinoğlu aramızda değil. Değerli Kurucumuzu 101 yaşında 13 Haziran 2020 Cumartesi günü kaybettik, üzüldük, rahmet diledik, ailesine ve sevenlerine baş sağlığı dileklerimizi ilettik.

Sosyal medyada andık, değerli köşe yazarlarının ve Saygıdeğer Kurucumuzu tanıyanların anılarını ve yazdıklarını okuduk, çok çeşitli yönlerini bir kez daha hatırladık.

Şu kadarını daha başlangıçta ifade etmeliyim ki, Ziya Müezzinoğlu benim için sadece emrinde çalıştığım bir Bakan değildir. O, aynı zamanda, hayatta iken kurucusu olduğu Türkiye Ekonomik ve Mali Araştırmalar Vakfı ile Türkiye - Avrupa Vakfının Yönetimini bana devrederek emanet ettiği değerlerin tabir caiz ise "emanetçisi" olarak beni seçmesi ve her iki vakfın da tarafımdan yönetilmesini istemesi benim için ayrı bir onur vesilesidir. Bununla ne kadar gurur duysam az olur diyerek de avunmakla yetinmeye çalışıyorum.

Ben Ziya Müezzinoğlu'nu ilk kez onun da yetiştiği Maliye Teftiş Kurulu'nun 95 inci Kuruluş yıldönümü kutlamalarında tanımıştım. Kendisi Maliye Bakanımız idi. Ben ise çiçeği burnunda askerden ve eğitim için gönderildiğim Londra'dan yeni dönmüş genç bir Maliye Müfettişi idim. İlk kez o gün birlikte çekilmiş fotoğraflarımız hâlâ o günün anısı olarak albümümü süslemekteler.

Ancak ben bu ilk tanışıklığımızın ne benim ne de Saygıdeğer Üstadım Ziya Müezzinoğlu için fazla bir anlam taşıdığını düşünmüyorum. Benim Ziya Müezzinoğlu'nu tanımam, O'nun da beni tanınması, bana göre, 1978 yılının Ocak ayının 4'ü Cumartesi günü sabah saatlerinde makamında yaşadığımız oldukça sert bir tartışma veya söz dalaşı ya da münakaşa ile başladı.

1972 senesindeki ilk tanışmamızdan yıllar sonra, Ziya Müezzinoğlu ikinci kez Maliye Bakanı olarak Bakanlığa ilk geldiği 3 Ocak 1978 Cuma günü ben Bakanlıkta yoktum. Yapılması gereken Türk Hava Yolları Genel Kuruluna Hazine hisselerini temsilen katılmak üzere gittiğim İstanbul'da bulunuyordum. Ancak inisiyatifimi kullanarak o gün yapılması gereken genel kurula katılmayarak genel kurulun ertelenmesine neden olmuş ve yeni Bakanın bu konuda karar vermesini sağlayacak sürenin başlamışına yol açarak ertesi gün Ankara'ya geri dönmüştüm.

Ertesi gün Cumartesi sabahı ofise geldiğimde, Hazine Genel Sekreteri İsmail Hakkı Batuk bir gün önce Bakanı ziyaret etme şansım olmadığı için Bakanı tebrik etmemiş olmam nedeniyle hem tanışmam hem de tebrik için Bakana gitmemiz gerektiğini söyledi.

Birlikte Sayın Bakanın odasına girdik, Sayın Batuk, her zaman ki zarafeti ile "Sayın Bakanım, Bakanlığımızın en genç Hazine Genel Müdürü, eski Maliye Müfettişi..." diye konuşmaya başladı.

Ama Sayın Bakan gözünde gözlük, bizim yüzümüze dahi bakmadan ayakta elindeki kâğıtlarla meşguldü. Bunu göreve başlamasının ikinci günü olmasına ve neler olup bittiğini anlamaya çalışmasına yormak mümkündü.

Fakat ben Bakanın tutumundan müthiş rahatsız olmuştum. Bu vaziyette, makam odasının giriş kapısına sırtım dönük ayakta beklerken kapının açıldığını duyduk. Sayın Bakan elindeki evraka bakmayı bırakıp biraz da sert bir sesle "Buyurun beyefendi..." dediğinde sesinden gelenin Gelirler Genel Müdürü olduğunu anladığım üstadımız konuyu anlatmaya başladı.

O tarihlerde yürürlüğe konulan ve kamuoyunda demir kararnamesi diye anılan stok farkı tarhiyatına ilişkin kararnamenin çıkarılması ile ilgili açıklamaları yapan üstadımız bu kararnamenin çıkarılmasında tüm sorumluluğun Hazine'ye ait olduğunu söyledi. Bunun üzerine Sayın Bakan bize dönerek ve de ilk söyleminden daha sert bir üslupla ve bana göre biraz da alaycı bir ifade ile "Duyuyor musunuz Beyefendiler Hazine'nin neler yaptığını?" sorusunu yöneltti bizlere.

Haksız yere sorumluluğun Hazine'ye atılmış olmasının verdiği can sıkıntısıyla "Duyuyoruz, Sayın Bakanım! Ama bizi de dinlemeniz gerekmez mi?" diye aynı sertlikte cevap verdim. Sayın Bakan biraz şaşkın ama gayet de sakin şekilde "Bir de Siz anlatın bakalım!" demesi üzerine olayları anlattım. Ben Sayın Bakan'a bize ilk soruyu yönelttiğindeki

aynı sertlikle cevap verirken bu kez kendi üslubumla, kararnamenin nasıl çıkarıldığını detaylarıyla izah ettim. Anlatımım sonunda, Sayın Bakan sinirlenmiş, daha sert ifadelerle sorduğu her soru ne kadar sert idiyse, aklımcıca ben de aynı sertlikte ve kesin çizgilerle cevap vermişim sorduklarına...

Sayın Müezzinoğlu Bakanlık görevine başladıktan 3 ay sonra ise Bakanlıktaki en üst düzey çalışma ekibi değiştirilmiş, eski iktidar döneminden görevde kalan tek genel müdür ben kalmıştım. Sayın Bakanın bu tutumunun takdiri şüphesiz kendisine aitti... Bu tutumunun nedenini bu kadar yıllık birlikteliğimizde ben bir kez dahi sormadım, O da açıklamadı...

Bu tanışmanın sonrasında ise gece gündüz demeden, Cumartesi, Pazar, bayram tatili ya da izin lafını dahi etmeden Ziya Müezzinoğlu ile tam 2 yıl birlikte çalışma şansım oldu, tatlısıyla, acısıyla, anılarıyla tam 2 yıl...

Kimi zaman hoşgörülü, kimi zaman kavgalı, kimi zaman kırgın, kimi zaman memnun ve mutlu ama hiçbir zaman mevzuatın dışına çıkmadan, israfa yönelmeden, gücümüzün yettiğinde adil, hiçbir kurum ve kuruluşa hatta bizzat Başbakanın verdiği talimata dahi gerektiğinde karşı çıkarak çalıştık.

Bütün çalışma süremiz boyunca atamalarda liyakat ve hizmette adalet ve eşitlik temel şiarımız oldu. Öyle ki, Bakanlıkta belirli mesai saatleri içinde araç kullanan 2 genel müdüre resmi bir araç tahsis edilmiş iken sadece Bakan, Müsteşar ve ben makam aracını tek başına kullananlar idik...

Bana sorulduğunda her zaman söylemişimdir, Ziya Müezzinoğlu'na esmerliğinden ötürü "Kara Ziya" denilmesini kabullenemediğimi... Çünkü Ben Sayın Üstadımı, dürüstlüğünden ötürü her zaman KARA değil, hep APAK olarak gördüm... Sert diyenlerin aksine içinde her daim bir yumuşak tarafının var olduğunu her zaman hissettim. Sert görüntüsünün aksine, doğruyu söyleyeni savunan, bilgiye önem veren, özellikle de Devlet adamlılığının gerektirdiği doğruluk, dürüstlük, çalışkanlık ve de en önemlisi devlet parasının tek kuruluşuna kendi parasından daha çok sahip çıkan bir kişilik olarak tanıdım...

Emekliliğinden sonra da Ziya Müezzinoğlu'nun kurmuş olduğu vakıflarda, toplantılarda, maliye müfettişleri, hazine, planlama ve dışişleri mensupları ile olan ilişkilerinde her zaman bir devlet adamına yaraşan

vakur tavrını kenara bıraktığına bir kez dahi tanık olmadım. İtiraf etmeliyim ki, Sayın Müezzinoğlu'ndan devlet yönetiminde çok şeyler öğrendim.

Her daim saygı duyduğum değerli Üstadım Ziya Müezzinoğlu'na bir kez daha rahmet, ailesine ve sevdiklerine başsağlığı diliyorum, nurlar içinde yatsın, mekânı cennet olsun.

Dr. Tefik ALTINOK